

[Pinholt.]

Jeg for mit Vedkommende kan anbefale, at dette lille Lovforslag gennemføres. Saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Finansminister, vil de almindelige Takster for Vurdering, som bliver fastsat af Finansministeriet, blive noget lempet ved denne Lejlighed. For at Loven kan faa nogen Betydning for Beskatningen til næste Aar, er det nødvendigt, at det ikke varer længe, inden den bliver vedtaget, og det er derfor bestemt i Lovforslaget, at Begæringer om saadan Omvurdering skal være fremsendt allerede inden 15. November. Det kan sikkert heller ikke være for tidligt, thi Vurderingerne skulde gerne kunne være saa vidt færdige, at Skattemyndighederne kunde have Resultatet omkring 1. Marts.

Jeg er ikke saa sikker paa, at det bliver noget stort Antal Ejendomsbesiddere, der vil benytte sig af Loven. Men det er dog vistnok en Retfærdighedshandling, der her vises. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme. Vi gaar tilbage til det, der har været gældende i adskillige Aar: at man omvurderer til de Priser, som er gældende paa det Tidspunkt, da Omvurderingen sker. Under de stærkt stigende Konjunkturer under Krigen virkede det meget uretfærdigt, og man mener nu, at det vil være rimeligt, at man gaar tilbage til den gamle Ordning.

Lundberg: Som allerede sagt tilsigter Lovforslaget at give Ejendomsbesiddere Adgang til at kræve Omvurdering af deres Ejendomme pr. 1. Januar 1929, og at Prisforholdene paa Omvurderingens Øjeblik lægges til Grund for denne Omvurdering. Naar man i 1922 gik bort fra, at det paagældende Tidspunkts Prisniveau skulde lægges til Grund for Omvurderingen, var det, fordi man før 1922 i Opgangsperioden ganske rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Pinholt har sagt, havde haft visse uheldige Forhold, fordi der for en Ejendomsbesidder kunde ske noget med Hensyn til hans Ejendom, som han ikke selv havde været Herre over f. Eks. Ildsvaade, eller at han vilde foretage en Tilbygning til den. Saa fik han en Omvurdering af sin Ejendom, som havde til Følge, at dens Værdi kom til at ligge over og uretfærdigt over Værdien af de øvrige Ejendomme i Kommunen og derved naturligvis ogsaa fik en større Skattebyrde.

Over-Skyldraadet har som Svar paa Finansministerens Forespørgsel i denne Sag erklæret, at en almindelig Reduktion af

Vurderingerne efter senere Prisforhold, f. Eks. pr. 1. Januar 1929, maatte kræve en Lovhjemmel. Det har samtidig peget paa, at dette ogsaa kunde være forbundet med store Vanskeligheder, om det overhovedet var gennemførligt. Saa har man peget paa den Udvej, at man kunde give en almindelig Adgang til Omvurdering, naar de paagældende Ejendomsbesiddere selv betaler Omkostningerne derved.

Det har indenfor mit Parti været nævnt, at en generel Nedsættelse af Vurderingerne vilde være mere tiltalende end en Adgang for den enkelte til Omvurdering, som naturligvis for den store Ejendomsbesidder altid vil kunne svare sig, for saa vidt han mener at have nogenlunde Sikkerhed for, at hans Ejendom staar for højt, medens Fordelen for de smaa Ejendomsbesiddere vil være mere problematisk, naar de selv skal betale den paagældende Omvurdering, og gik man saaledes til en Nedsættelse af de store Ejendommers Vurderingssum, vilde man bringe en Ulighed ind i Vurderingen mellem store og smaa, som kunde være uheldig. Jeg kunde tænke mig, at man gik den Vej, at der gaves Besidderne Adgang til Omvurdering uden Bekostning for den paagældende, at altsaa Statskassen paatog sig den Udgift, der var forbundet med Omvurderingen. Det kan ikke nægtes, at Prisforholdene for en lang Række Ejendomme har bevirket, at de staar til en Vurderingssum, til en Pris, som de ikke vil kunne indbringe ved Salg. Jeg maa sige, at jeg personlig ikke synes om en generel Nedsættelse, for det er jo en kendt Sag, at der endnu findes stor Ulighed i Ansættelserne til Ejendomsskyld, ikke blot i Forholdet mellem By og Land og i Forholdet mellem smaa og store Ejendomme paa Landet, men ogsaa indenfor de enkelte Vurderingsdistrikter. I det samme Amt ser man væsentlige Uligheder i Ansættelsen baade til Ejendomsskyld og til Grundskyld. Hvis man derfor nøjes med en generel Nedsættelse, nedsætter man ogsaa Vurderingen for de Ejendomme, f. Eks. i enkelte Vurderingsdistrikter oppe i Nordjylland, for hvilke Vurderingerne efter Salgsstatistikken paa Grundlag af de Salg, der har fundet Sted i 1927, ligger indtil 35—38 pCt. under Restkøbesummen, medens det i et Distrikt ved Siden af til Dels gaar lige op og i et andet Distrikt Vurderingerne ligger 5—10 pCt. under Restkøbesummen. Jeg kan saaledes nævne Aalborg Amtsradsreds, f. Eks. Forstadskommunerne omkring Aalborg, hvor dette Forhold gør sig særlig gældende. I Nørre